

[Simonsen.] arbejdsledsløhedsunderstøttelser, har fået forbedret satserne og i det hele taget fået lovgivningen ajourført. Så har jeg meget svært ved at forstå, at der allerede på dette tidspunkt skulle være et behov for at forhøje disse satser. Hvis der havde været tale om en lovgivning, som man ikke havde set på i mange år, så kunne det have været naturligt at tage disse ting op, men det er jo ikke tilfældet. Derfor finder jeg det unaturligt, at man kommer med den slags forslag. Det kan, så vidt vi kan bedømme det, kun være propagandabetonede forslag. De er jo, som hr. Erling Dinesen var inde på, gamle kendinge, for vi fik dem trods alt allerede i sidste folketingsamling, til trods for at arbejdsmarkedets parter, såvel LO som Dansk Arbejdsgiverforening, var enige om at indstille det forslag til vedtagelse, som senere blev til lov. Derfor er det meget svært efter min opfattelse at tage disse satser alvorligt, ikke mindst i betragtning af, at der jo er tale om fortløbende reguleringer. Den maksimumsbeløbsats, som sidste år var 84 kr., vil som oplyst her fra 1. april i år komme til at ligge på ca. 93 kr. pr. dag. Det vil sige, at der automatisk finder en forhøjelse af disse satser sted.

Som det klart er fremgået af disse bemærkninger, kan vi ikke støtte den række af ændringsforslag, som er stillet af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti.

Der er endvidere stillet ændringsforslag dels af fru Hanne Reintoft og dels af VS. Jeg må sige, som hr. Erling Dinesen var inde på, at det kan ikke være en rimelig arbejdsfacøn at blive præsenteret for så mange ændringsforslag, som fru Hanne Reintoft kommer her med på et tidspunkt, hvor der er afgivet betænkning fra folketingsudvalget. Men ved et overfladisk genemsyn af disse ændringsforslag peger meget jo i retning af, at der også her er tale om overbud på så at sige alle de områder, hvor man kan finde muligheder for overbud. Det eneste, man kan føle sig beroliget ved, er i fru Hanne Reintofts forslag at bemærke, at dagpengene under arbejdsløshed dog ikke kan overstige 100 pct. af lønnen ved fuld beskæftigelse, men denne bestemmelse kendetegner måske i sig selv indholdet af disse ændringsforslag.

Jeg skal som en konklusion sige, at vi kan

stemme for de ændringsforslag, der er stillet til lovforslaget af et enigt udvalg, eller som er tiltrådt af udvalget, og må anbefale at stemme imod de ændringsforslag, der er stillet af socialdemokratiet, socialistisk folkeparti, VS og fru Hanne Reintoft.

Anden næstformand (Hanne Budtz): Jeg henstiller, at også de medlemmer, der går på talerstolen, kan blive hørt.

Robert Christensen: Jeg skal her gøre nogle bemærkninger til de ændringsforslag, der er stillet til lovforslaget, vi behandler her i dag. Fra venstre finder vi, at det er rigtigt, at der bliver en lovhjælp, sådan at vi kan yde garanti for lån eller yde lån til køb af ejerlejlighed eller parcelhus, når det gøres inden for de samme rammer, som er gældende for de tilskud til lejligheder, der hidtil er ydet. Vi mener i venstre ikke, at risikoen kan være stor, da det vel er meningen, at der skal gives pantebrev som sikkerhed, og vi finder det rigtigt, at boligvalget bliver så frit som muligt for de mennesker, der må flytte fra én egn til en anden egn.

Ændringsforslag nr. 7 i betænkningen, stillet af arbejdsministeren, går ud på at forbyde vikarbureauer uden for HK-området og dermed stille disse bureauer lige med privat arbejdsanvisning. Vi er i venstre tilfreds med, at virksomheden kan fortsætte inden for HK-området, hvor behovet er bevist at være til stede. Vi finder det også rigtigt, at arbejdsministeren får lovhjælp til at forhindre de forskellige forhold, der ellers kunne vokse op på industriområdet. Vi er ligeledes tilfreds med, at der gives en dispensationsmulighed. Venstre finder, at der er mange små områder, hvor det er rimeligt, at der kan anvendes arbejdskraft, uden at det skal ske gennem arbejdsformidlingskontorerne. Jeg kan nævne husbondafløserne inden for landbruget, som er noget nyt, der nu vokser frem; afløserne til en hel masse enmandsbetjente detailbutikker eller for brugsforeningsuddelere, private husmoderafløserne, babysittere, anvisning af midlertidigt arbejde til studenter samt adskillig privat service, der allerede anvendes, og som der sikkert i fremtiden vil blive brug for i et industrisamfund.

Jeg vil derfor gerne, om arbejdsministeren her i dag kan give udtryk for, at det